

ΚΑΤΟΙΚΙΑ

κατοικία, η, ουσ. [<αρχ. κατοικία], η κατοικία·

- *δεύτερη κατοικία*, σπίτι εξοχικό που χρησιμοποιείται για παραθερισμό και όχι για εκμετάλλευση, σε αντιδιαστολή με το σπίτι που έχει κάποιος για μόνιμη κατοικία: «έχει και μια δεύτερη κατοικία στη Χαλκιδική, όπου πηγαίνει τα καλοκαίρια»·

- *η τελευταία κατοικία*, ο τάφος: «συγγενείς και φίλοι συνόδευσαν το νεκρό στην τελευταία κατοικία του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας